

עידית פאנק
טיפול אמבולטורי

אפשריים בינו ובין אשתו, וכן הלאה וכן הלאה. אך במקום גירושין (כפעם השניה, בשבילו) החל הרומן להצטנן לאט-לאט, וכוכב הטלוויזיה החל אפילו נראה בטריטוריה של עידית, בתל-אביב, כחברת אשתו.
לפני מאה שנים היתה עידית פונה לרוקח וקונה איזה שיקוי מיוחד. אך היום הישועה באה ממקום אחר. לפני יותר מחודש הלכה החתיכה למסיבה ופגשה סטודנט ישראלי לרפואה, הנמצא בחופשה מלימודיו באיטליה. נו, וזהו הרופא לעתיד (מסיים עתה שנה חמישית) התמחה באיחוי לבבות שבורים, ולצורך טיפול משלים נסעה עידית לרומא לחוג איתו, שם, את הג הסוכות. ברפואה קוראים לזה טיפול אמבולטורי. אמבולטורי שמבולטורי — הייתם צריכים לראות את פניה לפני הנסיעה!

רופא לבבות

בתקופה הרומנטית היו כולם כותבים שירים על לבבות שבורים. בעיקר המשוררים. הסופרים, לעומתם, קינאו קינאתימות במשוררים, אך לא יכלו לקצר במילים כמוהם, ונאלצו לפרוש את שיברו-הלב על 1500 עמודים. ציירים ופסלים השתמשו בסימבוליקה במקום במילים. אך המצליחים מכולם היו רוקחי המרקחות — אלה הכינו שיקויים, וכל העולם היה משלם במיטב כספו.

היום היו כל אלה מתים ברעב. הראו לי הוצאת-ספרים שתסכים להדפיס יותר משני עמודים על לב שבור, או משורר שיתפתה לשורר על לבבות במקום על נושא פוליטי בווער. שיקוי? מאז שיוואס-ריגאל אין עוד רוקחי מרקחות. מתו ברעב כולם. ואם אין שיוואס-ריגאל, יש חתיכים משגעים, בחלוק רופאים, במקום. קחו את הציירת עידית פאנק, למשל. כבר סיפרנו עליה לא פעם. איך שהתאהבה כאבי פאנק, איך שנישאה לו, איך שהולידו ילדים, איך שנפרדו, איך שחלתה קשות (גידול שפיר הוסר מראשה אחרי ניתוח מסוכן בשווייץ), איך החלה דווקא בשעות הקשות ביותר אחרי הניתוח, ואחרי הפרידה מאבי, לנהל רומן סוער, סוער מאוד, עם איש-טלוויזיה מירושלים, רמות הביבה ומוכרת לכולנו מהופעותיה הקבועות על המסך הקטן.
הנ"ל החביב היה יורד לשפלה בכל הזדמנות ומבלה בחברתה של עידית. ידידים משותפים החלו לדבר כבר לפני יותר משנה על גירושין

איזה חרוז

האחרון התחיל במירוץ לא מזמן (80). אך איזה דגם — רק לאכול אותה הדגמים האחרונים לא נולדו בחיפה, כמו האורגניל, כולם תל-אביבים בדם, ועל כל חוכמה שלהם חייב גדי לטלפן שיחת-חוץ לחיפה לרווח לסבא וסבתא. גם בתל-אביב יש להם סבא וסבתא, אלה הוריה של בילה, שאביה היה שחקן תיאטרון המטאטא ולאחר פירוקו שחקן באוהל.

דגם '80 שיחק בטבעת של הכת של חורגל. שיחק, שיחק עד שנעלמה. אמא שאלה איפה הטבעת, אבא זקף אוזן לשמוע את התשובה: "בבטן! בלעתי אותה".

מי מתעצבן משטויות כאלה? היהלומים שעל הטבעת והאיזמרגד לא היו בגודל של ביצי יונה. בסך הכל, לא נורא. סתם טבעת יקרה, בעיקר ערך סנטימנטלי.

אך גדי חשב את התכשיט לאיכילוב. שם צילמו אותו מחייד. בתצלום לא ראו את החייד, אך הטבעת נראתה יופי. הם שבו הביתה והחלה ההמתנה. בדרך קנה גדי כפפות בבית-מרקחת והחל בעיקוב של 24 שעות אחרי דן, שלא ישתמש בחדר הקטן כמו כולם, אלא יתפק כסיר. אחרי ארבעה ימים הרים גדי טלפון לחיפה ודיווח: "דוס יינגלה הוט גיקאקט דוס ריינגלה". איזה חרוז!

דן יגיל
באמת ילד חכם

כמה גדי יגיל אתם מכירים? אחד ויחיד, ואין מישלו! טמבלים כולכם, לא למדתם לספור. אני מכירה ארבעה גדי יגילים, כולם אותו הדבר, בול ממש, יש רק פה ושם הבדלים קטנים בגובה. שני הדגמים הראשונים בגובה רומה. החתיך יותר עונה לשם דן (שנת יצור '68). דגם שלישי הולך להשיג את השניים הראשונים, רק תנו לו צ'אנס עוד שנתיים-שלוש, כי הוא דגם '72.

בשום מקום

רק אנשים מעטים הקשורים בענף הפירסום והדוגמנות יודעים על קאריירה בינלאומית שעושה בימים אלה אחת הבחורות היפות ביותר בארץ — אילנה שושן.

ביום הראשון הגיע לארץ צוות-צלמים גרמני, המלווה את אילנה. הצוות מצלם את אופנת הקיץ הבא של קולקציה גרמנית.

מספרת אילנה: "זה התחיל כשנסעתי ב" ינואר לאירופה. הזמנתי לשם לסדרת-צילום מים. כשגמרתי להצטלם, יצאתי מייד לצילום מים באיטליה, ומשם לפאריס.
"כיום אני כל הזמן נמצאת בנסיעות, ואני

רומן

עם זקן

רואים את זה שמחביא את פניו בתצלום? ורואים את זו שטעמה זה עתה פרליון בלגי משגע? אינני בטוחה בקשר לפרליון, אך כך לפחות זה נראה. היא נראית כאוכלת פרלנים, אך בוודאי אינה נראית, נאמר, כ... מהנדסת. אבל היא דווקא כן. לפני שלושה וחצי חודשים סיימה את לימודיה בטכניון. עוברת!

סמיר קח'ונת דטנר
עליו מאוד. אפילו

היא מופיעה בעיר לכה, כשהיא נראת יפה ומטופחת. לפעמים נלווית אליה בתה מילא בת ה-16. מילא אימצה לעצמה, מזמן, רמות גברית. שיער קצרצר, נעלי-התעמלות, מיכנסי ג'ינס. עכשיו היא גם ממלאת את הכיסים בסכנינים ואולרים. אופנה שכזאת.

לבד

את אילנה רובינא אפשר לפגוש בימים אלה באירועים חברתיים שנערכים בתל-אביב. מאז שהשתיים הרומן בינה ובין איציק חל.

אילנה שושן
או ביחד, או בטלפון